

DE GEBROKEN VAAS

De vaas vol stervende verbena
Is door een waaierslag gescheurd;
De slag beroerde haar maar even:
Geen klank verried wat was gebeurd.

Maar deze nietige verwonding
Reet elke dag door het kristal,
Ze gleed onzichtbaar langs de ronding
En volgde haar geheel en al.

Haar verse water liep en lekte,
Het bloemensap is traag vergaan;
Geen mens nog die de scheur ontdekte;
Raak de gebroken vaas niet aan.

Vaak heeft de hand van een geliefde
Een ziel beroerd en zo verwond,
Terwijl de ziel zichzelf doorkliefde,
Ging ook haar liefdesbloem te grond.

Uitwendig scheen ze ongeschonden,
Al groeide in geheim verdriet
De vlijmende en diepe wonde;
Ze is gebroken, raak haar niet.

Armand Sully Prudhomme (1839-1907)
Vertaald door Paul Claes.

*Uit: De onsterfelijken. Poëzie van
Nobelprijswinnaars van de XXste eeuw.
Uitgeverij P, Leuven (1999)*

“vaas vol stervende verbena”